

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Ahik újságolvasásból élnek meg*

Forrás:

Új Nemzedék

Pap.
(Hely)

1922. VII. 29
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

333.327

Hely

Idő

"1922"

Személy

Helyszám

333.327 "1922"

Közp. nyomt. XX. cs. 23.

— (Ahik újságolvasásból élnek meg.)
Becsületes munkából meg lehet élni...
Ez régi szólásforma. A szegény, de becsületes emberek körében járt szájról-szájra. Igaz, hogy az utóbbi időben bomladozó erkölcsű emberek az ellenkezőjéről igyekeznek meggyőzni bennünket, ez azonban végeredményében nem rendíti meg hitünket, hogy egyszer mégis a becsületesek kerülnek fölül még a mai élet egész vonalán is... Ehhez azonban egyelőre hatósági támogatásra van szükség. Ezuttal egy újabb munkanélküli üzletágra hívjuk fel az illetékes hatóságok figyelmét. A lakásközvetítőkére. Tévedtünk. Régi üzletág, csak mostanában kezd már-már türehetlenül vérszemet kapni. Ma egy fiatalember keresett fel bennünket és előadta a következőket:

— Hónapos szobát keresek. Elolvason a reggeli lapok apróhirdetéseit s elmegyek egy ott megadott a Rákóczi-uti címre. A hirdetésben az állt, hogy hónapos szoba kiadó a Rákóczi-ut ez és ezen szám alatt. Odamegyek. Kiadó szoba helyett egy lakásközvetítő hivatalra bukkantam, amelyet azonban *sem a kapu alatt, sem a lépcsőházban, sem az ajtón, még csak egy kézzel irt cédulácskát sem jelzett.*

Azonnal el akartam távozni, mert eszemágában sem volt közvetítővel érintkezésbe lépni. De lefogtak. Egy egész család: papa, mama, leányok s egy degenerált kisfiú, mind nekemestek, hogy: uriember nem szaladgál magának lakást keresni. Bizzam csak rájuk. Legkésőbb ma délig szereznek nekem lakást. *Adjak oda 1000, azaz egyezer koronát és rendben van.* Már megadnak egy címet, menjek oda; ha nem felel meg, jöjjenek vissza, adnak egy másik tippet. Annyit beszéltek, hogy belemen-

tem a vásárba, odaadtam az ezer koronát és fölmentem a megadott címre. Igazuk van, gondoltam, uriember nem szaladgál lakás után. A címen, amelyet a „közvetítő hivatal”-tól kaptam, kijelentették, hogy *szoba sem állnak velem.* Ők nem adtak senkinek megbízást a közvetítésre. Visszamentem a Rákóczi-utra. Ott elkezdtek szörnyűködni, hogy *nahát! Micsoda „üzleti illojalitás! Ez igazán borzasztó! ... És így tovább.* Egy hét leforgása alatt hat helyre küldtek el, mert „uriember nem szaladgál magának lakás után...“ Tegnap aztán megnéztem a reggeli lapokat s felírtam az apróhirdetésekből néhány címet. Kaptam is lakást. Felmentem, hogy visszaköveteljem az ezer koronámat, mert hiszen magam szereztem lakást s nem ők szereztek nekem. Azt válaszolták: Ezt a címet, nézzem csak meg, itt áll a könyvben, éppen ma akarták ők is megszeretni nekem. Nos, én megnéztem a könyvet és kiderült, hogy az a lakásközvetítő *egyszerűen kúrja a reggeli lapokból a hirdetett lakáscímeket és odaküldi áldozatait, anélkül, hogy maga egy lépést is tenne a lakás megszerzése érdekében.* És ezért ezer koronát vesz el áldozataitól. Nekem sem akarták visszaadni a pénzemet azon a címen, hogy mit avatkozom én az ő dolgukba, uriember nem szaladgál. Csak mikor följelentéssel fenyegetőztem, kaptam vissza a pénzemet. De ha ott kapok lakást, ahova ők küldtek, egyszerűen bezsebelik a pénzemet...

Eddig van. Ezek az emberek abból élnek, hogy elolvassák a reggeli lapok apróhirdetéseit. Csalásuk oly kézenfekvő, hogy leleplezésüket minden különösebb erőfeszítés nélkül végre lehet hajtani. A rendőrség máris elkezdhetne.

Székesfővárosi házinyomda 1922